

[Eva Kjer Hansen]

For det første lægger det op til, at den unge under 23 år for at blive berettiget til den almindelige grundydelse skal have haft en indtægt, der svarer til 80 pct. af dagpengesatsen i et vist antal måneder i en sammenhængende periode. For unge under 21 år er denne periode 12 måneder, og for unge over 21 og under 23 år kræves der jo kun 3 måneder. For det andet lægger lovforslaget op til, at 9-måneders-reglen strammes op, så man allerede efter 6 måneder får nedsat grundydelse.

Vi synes, det er vigtigt at skærpe indtægtskravene for unge for klart at sige til de unge, at det ikke er en god idé at gøre sig afhængig af dette system. Vi vil allerhelst undgå, at de unge nogen sinde havner i det passive forsørgelses-system, for erfaringen viser, at er man først blevet vant til den passive forsørgelse, er det utrolig svært at bryde ud fra det igen og komme i arbejde igen.

Venstre synes, at dette er et godt lovforslag, og vi ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

Villy Søvndal (SF):

Regeringens forslag vil ganske kort betyde endnu flere unge på det, vi kalder den lave grundydelse, altså på sultecirkulærets 2.269 kr. om måneden. Det sker dels ved et skærpet indtægtskrav – en månedlig indtægt på 80 pct. af dagpengene – dels ved, at den unge efter en hjælpsperiode på 6 måneder imod nu 9 måneder skal ned på den lave grundydelse.

Jeg skal allerede nu sige, at SF går imod dette forslag.

Salgsargument nr. 1 er, at det skal ses som et incitament – det har begge de to foregående ordførere også været inde på – til at komme ud af kontanthjælpen og på den måde vel i virkeligheden en slags hjælp til den unge. Jeg er nu ikke helt sikker på, at man ville få det svar, hvis man gjorde sig den umage at spørge de unge.

Det er jo en ganske bagvendt argumentation. Det er ikke de unge, der mangler incitament til at komme i arbejde; det er i arbejdslivet, der ikke er plads. Det er de mange uddannelsespladser, der mangler. Det er derfor, ledighedstallene stiger i øjeblikket. Det er de uddannelsesafviste, der kommer på bistandshjælp hvert år fra maj til september, fordi de ikke fik den uddannelse, de i øvrigt var motiveret til. Det er de unge, der ikke fik den ønskede lære- eller praktikplads, der ender på bistand.

Derfor er det ulogisk og urimeligt at straffe de unge økonomisk i stedet for at skaffe dem adgang.

Jeg hørte også på Venstres ordfører, at det var målet at skaffe dem adgang, men der ligger intet i denne sammenhæng, der skaffer adgang hverken til arbejdsmarkedet eller uddannelse.

Hvis man endelig vil det, er midlet flere ordinære job såvel i den offentlige som i den private sektor, det er nye handlemuligheder også i kommunerne, det er et opgør med kommunalfuldmagten, der sætter snævre grænser for aktivitet og handlemulighed, og det er et bredere arbejdsbegreb end det, der nu er kendt, hvor man anerkender, at nogle af de ting, de unge går rundt og laver, faktisk er arbejde, faktisk er nyttigt, faktisk er med til at udvide vore værdier i samfundet.

Ministerens argument nr. 2 går ud på at tilskynde de unge til at blive dagpengeforsikret. Det sker samtidig med, at regeringen i øvrigt indsnævrer adgangen til dagpengene, og samtidig med – det har vi jo tidligere foreslået fra SF – at det skulle være lettere for bistandsklienter at opnå dagpengeadgang. Det er der heller ikke nogen åbning i forhold til.

Ministeren anfører i sine bemærkninger, at de unge jo ikke har etableret sig med store faste udgifter, bl.a. boligudgifter. Det synes at være det sted i bemærkningerne, hvor vurderingen har det største skær af realisme, men det er også lidt svært for en ung bistandsklient just at etablere sig med en stor bolig. Vi diskuterer jo ikke luksuspøblemer; vi diskuterer mennesker, der lever på et absolut minimums-overlevelseshniveau.

Ministerens salgsargument nr. 3 går ud på, at det skulle være i overensstemmelse med aktiveringspolitikken. Det er igen bagvendt. Hvis aktiveringspolitikken lykkes, er der ingen grund til at indsnævre den periode, inden man bliver puttet ned på den lave hjælp – så er der ingen grund til at bruge pisk.

Det eneste argument, der er reelt i ministerens række, er vel, at dette forslag skaber forskel, og det må man sige: det skaber forskel, så det forslår. Med 2.269 kr. om måneden at leve for er der i forhold til lavtlønsområdet en voldsom forskel. Vi frygter i SF, at de unge vil reagere på den situation, at de ikke alene udelukkes fra arbejdsmarkedet, men oven i købet straffes økonomisk. Det er ikke et samfund som det danske værdigt.